

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Karetové a soudců JUDr. Jany Jirmářové a JUDr. Ivana Kratochvíla ve věci

žalobkyně: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390
sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4

proti

žalované: **Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**,
IČO 63998530
sídlem Pobřežní 665/23, Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Věslavem Nemethem
sídlem Senovážné náměstí 5, Praha 1

o 11 105,85 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. prosince 2018, č.j. 7 C 194/2017 - 63

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se mění tak, že se žaloba zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 12 374 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem uložil soud I. stupně žalované povinnost zaplatit žalobci 11 105,85 Kč s příslušenstvím a nahradit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2 200 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Rozhodoval o žalobě podané dne 13. 11. 2017. Žalobce se domáhal žalované částky s tvrzením, že tato představuje dlužné pojistné plnění v souvislosti s dopravní nehodou, kterou zavinil dne 17. 10. 2014 pojištěnec žalované Vojtěch A., když vozidlem Mazda RZ xxx na dálnici D5 poškodil ocelová svodidla v majetku ČR, přičemž příslušnost hospodařit s majetkem státu je svěřena žalobci. Žalobce k opravě škod použil společnost Pame - auto s.r.o., která provedla opravu svodidel a dne 14. 11. 2014 vyfakturovala částku 87 000 Kč, z níž na základě plné moci přímo zhotoviteli poukázala žalovaná částku 73 394,15 Kč a řidič vozidla uhradil částku 2 500 Kč. Zbývá doplatit 11 105,85 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 1. 9. 2017 do zaplacení.
3. Žalovaná vznesla námitku promlčení. Současně namítala, že je nutno zohlednit opotřebení svodidel a že žalovaná částka neodpovídá obvyklým cenám za prováděné práce.
4. Soud I. stupně vzal za prokázané, že žalobce spravuje mimo jiné dálnice. Žalovaná je pojistitelem vozu, který dne 17. 10. 2014 způsobil škodu na předmětných svodidlech. Poškozená svodidla byla stará 8 roků a svoji funkci splnila. Škoda byla opravena společností Pame - auto s.r.o., které žalovaná částečně plnila, částečně plnil řidič škodícího vozidla, neuhrazena zůstala škoda, která je předmětem sporu. Ke škodě došlo 17. 10. 2014, žaloba byla podána 13. 11. 2017.
5. Po právním zhodnocení skutkových zjištění podle § 6 a § 9 z. č. 168/1999 Sb., § 13, § 626, § 629 odst. 1, § 2927 odst. 1, § 2951 odst. 1, § 2952 obč. zák. soud I. stupně dovodil, že žalobou uplatněný nárok není promlčen. K dopravní nehodě došlo 17. 10. 2014, promlčecí lhůta počala běžet rok od nehody tedy 17. 10. 2015, pokud žaloba byla podána k soudu 13. 11. 2017, bylo tomu tak v běžící tříleté promlčecí lhůtě. Odkázal přitom rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 25 Cdo 2902/2012 a aktuální rozsudky Městského soudu v Praze ve věcech sp. zn. 35 Co 236/2018 a sp. zn. 51 Co 255/2018. K namítané amortizaci svodidel konstatoval, že pro rozhodnutí ve věci je aplikovatelná judikatura (Ústavního soudu II. ÚS 2221/07, I. ÚS 1902/13, Nejvyššího soudu 25 Cdo 36/2013, MěS Praha 69 Co 177/2017, 35 Co 136/2018, 51 Co 255/2018, KS Praha 25 Co 143/2018, KS Plzeň 10 Co 24/2018) vztahující se k poškozeným motorovým vozidlům, resp. svodidlům. Vyslovil názor, že nelze akceptovat, aby poškozený, který byl poškozen, aniž sám cokoliv zavinil, hradil částky, které by nemusel vynakládat, kdyby k nehodě nedošlo. Při posouzení skutečné škody není podstatné, jaké bylo stáří svodidel, pokud plnila svoji funkci.
6. Proti rozsudku podala žalovaná odvolání. Soudu I. stupně vytkla, že se nesprávně vypořádal s námitkou promlčení. S odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 18 Co 290/2018 ze dne 7. 11. 2018 dovodila, že promlčecí lhůta pro právo na pojistné plnění skončí současně s uplynutím subjektivní nebo objektivní promlčecí lhůty u práva na náhradu škody, na kterou byl uzavřen pojistný vztah pro vznik odpovědnosti za škodu. Nový občanský zákoník v § 635 odst. 2 stanoví závislost promlčení nároku na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti (tedy pouze z tohoto druhu pojištění, kterým je i pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla) na uplynutí lhůty práva na náhradu škody nebo újmy, na které se pojištění vztahuje. Žalobou uplatněný nárok je tedy promlčen. Soud I. stupně rovněž nesprávně zjistil skutkový stav, neboť soud nemůže z fotografie sám určit, zda svodidla byla či nebyla před nehodou funkční, a věc nesprávně právně posoudil, když nezjistil obvyklou cenu opravy svodidel. Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil, žalobu zamítl a žalobce zavázal k náhradě nákladů řízení žalované před soudy obou stupňů.

7. Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku coby věcně správného. Zdůraznil, že v daném případě svodidla zadržela předmětné vozidlo, což je jejich hlavní funkcí a tím má žalobce za to, že svodidla byla v perfektním stavu a nezáleží na tom, jak stará byla. Cenu obvyklou není možné určit jinak než cenou nákupu a instalace nových svodidel s veškerými technickými součástmi nezbytnými k jejich instalaci a funkčnosti. Poukázal přitom na judikaturu Ústavního a Nejvyššího soudu.
8. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo dle ust. § 212 a § 212a o. s. ř., dokazování doplnil a poté shledal odvolání žalované důvodným.
9. Podle ust. § 626 o. z. u práva na pojistné plnění počne promlčecí lhůta běžet za jeden rok od pojistné události. To platí i v případě, kdy poškozenému vzniklo přímé právo na pojistné plnění vůči pojistiteli, nebo v případě, kdy pojištěný uplatňuje vůči pojistiteli úhradu toho, co poškozenému poskytl při plnění povinnosti nahradit škodu nebo jinou újmu.
10. Podle ust. § 635 odst. 2 o. z. právo na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti se promlčí nejpozději promlčením práva na náhradu škody nebo újmy, na kterou se pojištění vztahuje.
11. Podle ust. § 620 odst. 1 o. z. okolnosti rozhodné pro počátek běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody zahrnují vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě. To platí obdobně i pro odčinění újmy.
12. Podle ust. § 629 odst. 1 o. z. promlčecí lhůta trvá tři roky.
13. U všech práv na pojistné plnění sice promlčecí lhůta počne běžet dle obecného ustanovení § 626 o. z. za jeden rok od pojistné události, avšak u práva na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti upravuje speciální ustanovení § 635 odst. 2 o. z. konec promlčecí lhůty tak, že právo se promlčí nejpozději promlčením práva poškozeného na náhradu škody proti pojištěnému. Je proto nutno vždy zjistit, kdy začaly běžet poškozenému lhůty k uplatnění práva na náhradu škody proti škůdci, tj. jak lhůta subjektivní, tak lhůta objektivní. Uplynula-li poškozenému marně jedna z těchto promlčecích lhůt, promlčelo se poškozenému nejpozději k tomuto okamžiku i právo na pojistné plnění z odpovědnosti uplatnitelné proti pojistiteli, a to i za situace, kdy lhůta obecně stanovená v § 626 o. z. poškozenému dosud neuplynula. Pro závěr o nejzazším konci promlčecí lhůty k uplatnění práva na plnění z pojištění odpovědnosti je proto v tomto případě nutno vždy určit počátek i konec subjektivní a objektivní lhůty k uplatnění práva na náhradu škody proti škůdci. Po tomto okamžiku je i právo poškozeného na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti škůdce promlčeno, nedošlo-li k jeho promlčení již dříve podle ustanovení o promlčení práv na pojistné plnění. V této souvislosti odkazuje odvolací soud s ohledem na ust. § 13 o. z. (při vědomí nejednotného rozhodování této otázky Městským soudem v Praze v minulosti) na aktuální judikaturu Městského soudu v Praze v obdobných věcech (srov. např. rozsudky č. j. 18 Co 290/2018-106 ze dne 7. listopadu 2018, sp. zn. 35 Co 431/2018, sp. zn. 58 Co 139/2019, sp. zn. 58 Co 286/2019 ze dne 12. 9. 2019, č. j. 70 Co 209/2019 - 250 ze dne 29. 8. 2019 apod.), s jejímž závěry se ztotožňuje. Výklad soudu I. stupně stran vznesené námitky promlčení proto nepovažuje za správný.
14. O škodě se poškozený dozví ve smyslu § 620 odst. 1 o. z. tehdy, pokud má prokazatelnou vědomost o vzniku a rozsahu škody. Z pohledu počátku běhu subjektivní promlčecí lhůty nelze

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

požadovat vědomost o jednoznačné částce škody nebo újmy, postačuje orientační znalost (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 3401/2011, sp. zn.21 Cdo 1897/2014).

15. V posuzovaném případě se žalobce o osobě škůdce, o škodě a jejím rozsahu dozvěděl již z protokolu o dopravní nehodě v silničním provozu s projednáním ze dne 17. října 2014 (dále jen „protokol“), jak odvolací soud zjistil z této listiny. Protokol obsahuje jak osobu škůdce, tak i popis poškození dálničních svodidel s uvedením výše škody 50 000 Kč. Protokol obsahuje dále údaj, že byl na místě proveden úklid vozovky pracovníky ŘSD SSÚD. Lze shrnout, že obsahem protokolu bylo prokázáno, že žalobce musel mít již dne 17. října 2014 povědomí o škůdci i v hrubých rysech o rozsahu škody. Třiletá subjektivní promlčecí lhůta počala běžet dnem 17. října 2014 a marně uplynula dnem 17. října 2017. Jelikož žaloba byla podána dne 13. listopadu 2017, tedy až po uplynutí tříleté promlčecí lhůty, je žalobou uplatněný nárok promlčen.
16. Za této situace je nadbytečné zabývat se správností ostatních závěrů soudu I. stupně. Odvolací soud nicméně dodává, že s námitkami žalované vztahujícími se k výši škody se soud I. stupně vypořádal v souladu s judikaturou zdejšího soudu i Nejvyššího soudu ČR. Odvolací soud ve své judikatuře opakovaně vyslovil názor, že svodidla jsou zvláštní výrobky, které slouží především k bezpečnému provozu na dálnici. Při nárazu dojde k nevratnému poškození jejich typických vlastností a toto nelze napravit opravou, ale jen výměnou poškozených částí za nové, a proto je povinná pojišťovna plnit v plné výši. Pokud pak měla svodidla před havárií vlastností, které jsou vyžadovány pro zabezpečení provozu vozidel, nelze k jejich stáří přihlížet.
17. S ohledem na výše uvedené odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku o věci samé dle ust. § 220 odst. 1 písm. b/ o. s. ř. změnil a žalobu zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 1, odst. 2 o. s. ř. Náklady řízení plně úspěšné žalované tvoří odměna za 5 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání vyjádření k žalobě, účast u jednání soudu I. stupně, podání odvolání, účast u odvolacího jednání) po 1580 Kč dle ust. § 7 bod 5., § 11 odst. 1 písm. a), d) g) vyhl. č. 177/1996 Sb., 5 režijních paušálů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 1, 3 též vyhlášky a 21 % DPH z odměny a náhrady hotových výdajů ve výši 1974 Kč, soudní poplatek z odvolání ve výši 1 000 Kč, tedy celkem 12 374 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.).

Praha 16. října 2019

JUDr. Helena Karetová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.